

[Pia Kjærsgaard]

Fremskridtspartiet er selvsagt beredt til at ajourføre sine forslag fra dengang, men det har jo ingen fornuft at gøre dobbeltarbejde, så hvis regeringen – eventuelt ved gennem nærværende spørgsmål at blive gjort opmærksom på det – har planer om hurtigt at fremsætte lovforslag m.v. på området, er det praktisk nu at få dette oplyst.

En af de mange gældende regler, der virker helt fjollet, er, at amterne og kommunerne på grund af refusionsreglerne er mere interesserede i at anbringe handicappede på beskyttede værksteder, fremfor at få et job til dem i den private erhvervsvirksomhed med tilskud, jfr. fremskridtsmanden Mogens Tanges artikel på side 6 i Danmarks Amtsråd for den 9. august 1985. Der er imidlertid masser af andre barrierer, som tidens gunst nu bevirker at man kan og skal fjerne.

Svar (12/9 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er vigtigt at arbejde for, at handicappede får mulighed for at komme i beskæftigelse.

Disse bestræbelser støttes gennem revalidering. Statistikken viser, at kommunerne i stadig stigende omfang anvender bistandslovens revalideringsbestemmelser.

Endvidere er der i bistandsloven regler om beskyttet beskæftigelse for de personer, der ikke kan klare beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked.

Hovedparten af beskyttet beskæftigelse finder sted på beskyttede virksomheder.

Herudover er der mulighed for beskyttet beskæftigelse med tilskud efter bistandsloven på almindelige arbejdspladser.

Tidligere var denne mulighed forbeholdt beskæftigelse på arbejdspladser inden for det offentlige, men i 1982 blev ordningen udvidet til også at omfatte beskæftigelse på private arbejdspladser. Denne udvidelse betragtes som en succes, og ved udgangen af 1984 var der i alt 217 beskyttede arbejdspladser hos private arbejdsgivere. Både førtidspensionister og ikke-pensionister kan optages i de forskellige former for beskyttet beskæftigelse.

Om beskæftigelse af handicappede på almindelige vilkår kan jeg oplyse, at udvalget De Handicappede og Arbejdsmarkedet, der blev nedsat af arbejdsministeriet i 1981, netop har afgivet betænkning til arbejdsministe-

ren. Betænkningen indeholder en række forslag til forbedring af de handicappedes beskæftigelsesmuligheder, herunder forslag om en opstramning af reglerne om fortinsadgang for handicappede til beskæftigelse inden for det offentlige.

Endvidere vil jeg i næste folketingssamling fremlægge en handicapredagørelse, hvori spørgsmålet om handicappedes muligheder på arbejdsmarkedet også vil indgå.

Spm. nr. S 1663

Til *indenrigsministeren* (29/8 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor mange danske døde i 1985, mens de stod på sygehusenes ventelister?«

Begrundelse

Hovedindholdet i den politik, der føres af folketingets seks regerende partier – SVCQMB – er som bekendt at strø om sig med offentlige midler til mindre vigtige formål og så være udgiftstilbageholdende på de helt afgørende punkter – først og fremmest sygehusvæsenet.

Det er nu kommet frem, at den tilsvarende politik, som føres af parallelregeringen i Norge, indebærer, at 15 hjertepatienter døde i 1984, mens de ventede på at blive opereret på Ullevål sygehus.

Svar (4/9 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Sygehusenes ventelister føres af de enkelte sygehusafdelinger. I et vist omfang kan de enkelte sygehuse eller sygehusvæsenere via databehandling få et samlet overblik over det omhandlede områdes forskellige ventelister og ventetider. Der sker derimod ikke nogen central registrering af disse patienter i sundhedsstyrelsen eller andre steder, hvorfor der heller ikke foreligger landsdækkende statistikker, som til enhver tid kan belyse ventelisternes omfang, ventetidernes længde eller patienternes tilstand i ventetiden.

På det foreliggende grundlag er det således ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål, idet man heller ikke i dødsårsagsregistreringen kan få oplysninger om, hvorvidt en person på dødstidspunktet stod på vente-